

камъкъ съ надписъ за евреина Ханани, тоже отъ римско време, като името е писано на латински — ANNIVS¹⁾.

OVLOM
VUNRLGM
ANNIVS A
RMVOGRV
EOCCLARA
ANMSCR.
L — — L
BOR.

Че еврейскитѣ колонии или съжилцитѣ съ мѣстнитѣ народи въ Тракия, Мизия и Илирия сж били доста много, се вижда отъ едикта на императоръ Теодосий I до областнитѣ управители на тѣзи провинции отъ 379 год. Въ тоя едиктъ се съобщава че императорътъ е билъ осведоменъ, за преследването на евреитѣ и че тѣхнитѣ синагоги били разрушени и заповѣдва да бжде възстановенъ реда като държи отговорна администрацията въ случай, че бждатъ допуснати и се повтарятъ подобни оплаквания. Тия гонения сж били върху чиста религиозна почвата.

Въ това сщщото време въ Дакия, дето е започвалъ подема на хуно българитѣ, имащи вече държавно устройство, веднага следъ смъртъта на Императоръ Траянъ (116) живѣятъ тоже много евреи. Главниятъ градъ на Сагудатитѣ българи Брашовъ въ седмоградско свидетелствува това. Брашо — значи глава — обаче коронована, отъ тамъ и превода му на нѣмски Кронщадъ. Въ тоя градъ има синагога, която е издигната върху основитѣ на такава преди Христа.

Евреитѣ следъ Аспаруха.

Следъ смъртъта на Кубратъ и раздѣлянето на неговата държава между неговитѣ синове — Аспарухъ заема Юго-западна България, отъ Тиса до Днѣпъръ. Той обаче, поискалъ да освободи и родствениитѣ народи отсамъ р. Дунавъ. Найнапредъ се спрѣлъ върху Карвунската областъ. Като далновиденъ пълководецъ, той решилъ да осигури земитѣ, които ще отвоюва отъ византийцитѣ, като завземе устията на Дунава и Черноморския брѣгъ съ Варна, отъ изненадитѣ на нападения по море. Наистина, поставянето Балкана за граница между завладянитѣ земи и Византия е била една предвидливостъ на мѣдра държавна политика.

Презъ 679 година той сключва миръ съ победенитѣ отъ него византийци и здраво засѣдналъ въ източната часть на днешна България. Тукъ той заварилъ силно развити еврейски

¹⁾ Соломонъ А. Розанесъ, в. „Балканска Вечерна поща“, год. III, брой 70, стр. 11.